

György Horváth László

Sic Transit

Zeném lelkemben és hangszeremben van,
Szíved, hallásod előtte nyisd ki,
Dalomat magyar szerelemmel írtam,
Mely megtanít téged hallgatni is és sírni!

Magyar énekem csokorban nyújtom át,
Neked adom bensőm, szívem óhaját,
Ha napi gondod leteszed, dalomból értsd meg
lényem fűszerét, sóhaját.

Zeném! Énekem! Rejts el szívedbe,
Hogy hangerőben vagy csak csendben
Egy utat járhassunk magyar közösségünkben,
Te és én, mi ketten.

Óh ritmus jöjj! Hullj szívembe, részegíts,
Most itt ital nélkül is be lehet rúgni,
És él a múlt, lesz jövőd és jelen,
Ha így szólok is: **Sic transit gloria mundi!**